

CZY INTERAKCJE LEKÓW ROŚLINNYCH MAJĄ ZNACZENIE KLINICZNE ?

JAROSŁAW WOROŃ , ELŻBIETA KOSTKA-TRĄBKA, ALEKSANDRA GOSZCZ, DOROTA STARZYK- RAŁOWSKA

Zakład Farmakologii Klinicznej Katedry Farmakologii CM UJ, Kraków
Regionalny Ośrodek Monitorowania Niepożądanych Działań Leków, Kraków

Niekorzystne interakcje leków stanowią w wielu przypadkach źródło powikłań jakie obserwujemy podczas stosowania farmakoterapii.

Nie zawsze pamiętamy, że substancje czynne zawarte w preparatach roślinnych mogą w istotny sposób modyfikować metabolizm wielu grup leków, zmieniając w konsekwencji bezpieczeństwo i skuteczność ich stosowania.

Znajomość potencjalnych interakcji leków roślinnych z innymi równocześnie stosowanymi , nakazuje dobranie takiej politerapii, która powinna zminimalizować ryzyko wystąpienia chorób polekowych.

Należy bezwzględnie pamiętać o problemie interakcji leków u pacjentów przyjmujących preparaty dziurawca z uwagi na możliwość zmniejszenia skuteczności innych leków, które ulegają biotransformacji przy udziale CYP3A4, który to izoenzym jest indukowany przez hiperforynę zawartą w dziurawcu. Aktywność metaboliczną CYP3A4 mogą modyfikować także preparaty zawierające wyciągi z czosnku oraz jeżówki.

Ryzyko krwawień może wzrastać u pacjentów stosujących preparaty z miłorzębu w połączeniu z antykoagulantami i lekami przeciwplatekcyjnymi.

Należy także zachować ostrożność przy kojarzeniu preparatów żeń-szenia z innymi lekami.

Praca omawia problem niekorzystnych interakcji leków roślinnych z innymi równocześnie stosowanymi lekami.